

Talepapir

Arrangement: Samråd i forbindelse med lovforslag om ro og orden på indkvarteringssteder for uledsagede mindreårige udlændinge mv.

Hvornår: 30. maj 2017, kl. 07.00

DET TALTE ORD GÆLDER

Tekst:

Spørgsmål H:

"Finder ministeren, at det er hensigtsmæssigt at indføre parallelle regler i udlændingeloven, som ikke giver den samme beskyttelse for barnet, som gælder efter reglerne i serviceloven?"

Spørgsmål I:

"Kommunerne har på det udsatte børne- og ungeområde de sidste mange år skullet forholde sig til en række nye regler, herunder nye regler i forbindelse med vedtagelsen af Barnets Reform og Overgrebspakken. Vil ministeren svare på, om det er hensigtsmæssigt for kommunerne, at skulle jonglere mellem to forskellige regelsæt om tvangsanbringelse, der i udgangspunktet er enslydende?"

Spørgsmål J:

"Hvordan vil ministeren sikre, at der ikke sker sagsbehandlingsfejl, når et uledsaget mindreårigt flygtningebarn skal tvangsanbringes uden for indkvarteringsstedet efter reglerne i udlændingeloven?"

**Udlændinge- og
Integrationsministeriet**

Udlændinge- og
Integrationsudvalget 27. maj 2017

Humanitært ophold
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sagsbehandler
Katrine Busch

Tel. 61 98 34 55
Mail kbu@uibm.dk

Sags nr. 2016 - 12986
Akt-id 244091

Spørgsmål N:

"Ministeren bedes redegøre for, om ministeren ud fra et børnefagligt perspektiv kan begrunde og forsvare nødvendigheden af at behandle og beskytte børn, der ikke kan bo sammen med deres forældre, forskelligt, baseret på deres opholdsstatus?"

[Indledning]

Tak for ordet.

Og tak til børne- og socialministeren for redegørelsen af reglerne i serviceloven. Det er komplicerede regler, og jeg tror, det var gavnligt for os alle at få dem forklaret lidt nærmere.

Jeg vil nu vende mig mod de samrådsspørgsmål, som vedrører udlændingeloven.

[Samrådsspørgsmål H – Parallel regulering]

I spørgsmål H bliver jeg spurgt til, om jeg synes, det er hensigtsmæssigt at indføre parallelle regler i udlændingeloven, som ikke giver den samme beskyttelse for barnet, som gælder efter reglerne i serviceloven?

Jeg har bedt om at få spørgsmålet omstillet til mig, fordi det vedrører mit lovforslag.

Men når det er sagt, så synes jeg sådan set, at jeg allerede har svaret flere gange på det her spørgsmål. Både under samrådet i sidste uge og efterfølgende i de skriftlige spørgsmål.

Jeg gentager gerne mit svar en gang til, men det bliver selve svaret altså ikke anderledes af!

Anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge på processuelt eller ulovligt ophold er en meget indgribende foranstaltning.

Som børne- og socialministeren har redegjort for, så har udlændinge på processuelt ophold lovligt ophold i servicelovens forstand. Det vil sige, at de er omfattet af reglerne i serviceloven.

De uledsagede mindreårige udlændinge med ulovligt ophold er derimod ikke omfattet af serviceloven. Det vil sige, at de kun kan anbringes på ulovbestemt grundlag

efter principperne i serviceloven og kun i helt særlige tilfælde.

Som jeg har nævnt flere gange tidligere, så er reglerne i serviceloven som udgangspunkt ikke fastsat med henblik på tvangsmæssig anbringelse af mindreårige udlændinge, der opholder sig på et indkvarteringssted, og som befinder sig her i landet uden deres forældre.

Dertil kommer, at det kan være vanskeligt for myndighederne at anvende reglerne, idet der skal sondres mellem en direkte anvendelse af reglerne, når der er tale om uledsagede mindreårige udlændinge med processuelt ophold, og en anvendelse af principperne i serviceloven, når der er tale om uledsagede mindreårige udlændinge med ulovligt ophold.

Det er efter min opfattelse en uklar retsstilling. Min tanke med lovforslaget har derfor været at sikre en samlet og klar regulering af muligheden for anbringelse af de uledsagede mindreårige udlændinge, der er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt.

Jeg har selvfølgelig overvejet, om man kunne nøjes med kun at regulere anbringelse af uledsagede mindreårige på ulovligt ophold i udlændingeloven.

Det er dog vores vurdering, at der har været behov for at tilpasse reglerne i serviceloven til den særlige situation, som uledsagede mindreårige udlændinge befinder sig i.

Og jeg mener ikke, at det giver mening at lave en løsning, hvor vi kun tilpasser reglerne til dem, der er her ulovligt, men ikke tilpasser reglerne til dem, der er her på processuelt ophold. Det er jo den samme tilpasning af reglerne, der er behov for i forhold til begge grupper.

Jeg har allerede på samrådet i sidste uge redegjort indgående for, hvorfor det er, at vi ikke bare kan lade servicelovens regler finde anvendelse, så det vil jeg ikke gentage her.

Derfor har jeg foreslået, at anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge med processuelt og ulovligt ophold fremover sker efter udlændingelovens regler.

Dermed skabes et klart og samlet lovgrundlag i forhold til anbringelse af denne gruppe. Jeg mener, det er en styrkelse af retssikkerheden, at anbringelse fremadrettet vil ske efter klare regler, som er tilpasset den særlige situation, som denne gruppe børn og unge befinder sig i.

Jeg vil blot understrege, at vi sådan set har foreslået regler, som så vidt muligt svarer til reglerne i serviceloven. Der er således ikke en videre adgang til at anbringe uledsagede mindreårige udlændinge efter udlændingeloven. Det er de samme betingelser, der skal være opfyldt, for at der kan ske anbringelse. Men der har som nævnt været behov for at tilpasse fremgangsmåden.

Der er således kort sagt ikke tale om en ringere beskyttelse, men om en tilpasning af reglerne til den gruppe af udlændinge, som er omfattet af lovforslaget.

[Samrådsspørgsmål I og J – kommunernes anvendelse af to forskellige regelsæt om tvangsanbringelse, der i udgangspunktet er enslydende]

Jeg vil nu gå over til at besvare samrådsspørgsmål I, hvor der spørges til, om jeg synes, det er hensigtsmæssigt, at kommunerne skal jonglere mellem to forskellige regel-

sæt om tvangsanbringelser, og samrådsspørgsmål J, hvor jeg bliver spurgt om, hvordan jeg vil sikre, at der ikke sker sagsbehandlingsfejl, når uledsagede mindreårige udlændinge skal anbringes efter udlændingelovens regler.

Det første spørgsmål har jeg sådan set allerede svaret på i forbindelse med samrådet i sidste uge og i de skriftlige spørgsmål. Jeg vil derfor besvare de to spørgsmål samlet.

Jeg har ikke et ønske om at gøre livet surt for kommunerne, men jeg har et ønske om at vedtage regler, som passer til deres målgruppe.

Som jeg allerede har nævnt mange gange, så er anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge på en lukket døgninstitution efter min opfattelse en meget indgribende foranstaltning. Derfor er det afgørende for mig, at vi får klare og præcise regler på området. Det mener jeg mest hensigtsmæssigt bør ske i udlændingeloven, da det jo er udlændinge, som er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt.

Og som jeg har redegjort for adskillige gange nu, så kan den løsning, som KL – og jeg må forstå også spørgerne – ønsker, ikke lade sig gøre.

Serviceovens regler tager ikke højde for den særlige situation, som uledsagede mindreårige udlændinge befinder sig i. Derfor mener jeg ikke, at det vil være lovteknisk forsvarligt at lade begge grupper være direkte omfattet af serviceloven eller lade serviceloven finde anvendelse via en henvisning i udlængeoven.

Det er baggrunden for, at vi har foreslået et nyt regelsæt.

Havde det været nemmest for alle parter, hvis det ikke havde været nødvendigt? Ja helt sikkert, men jeg synes, det ville have været uforsvarligt af mig at fremsætte sådant et lovforslag. Det ville have ført til en meget uklar lovgivning, som efter min mening ville have været svært at anvende i praksis for kommunerne.

Kommunerne har mange dygtige medarbejdere ansat, og ligesom børne- og socialministeren har jeg fuld tiltro til, at kommunerne fremadrettet vil kunne finde ud af at anvende det nye regelsæt i praksis også, selvom reglerne

ligger tæt op ad reglerne i serviceloven – eller måske netop fordi reglerne læner sig op ad servicelovens regler.

Og så kan jeg ikke lade være med at undlade at bemærke, at vi jo i øvrigt foreslår at give samme muligheder for at klage over en afgørelse om anbringelse som efter servicelovens regler om anbringelse.

Det betyder, at en afgørelse om anbringelse kan indbringes for Ankestyrelsen og efterfølgende domstolene.

[Samrådsspørgsmål N – kan det ud fra et børnefagligt perspektiv begrundes og forsvares at behandle og beskytte børn, der ikke kan bo sammen med deres forældre, forskelligt, baseret på deres opholdsstatus?]

Jeg vil nu vende mig mod besvarelsen af samrådsspørgsmål N. Her spørges der til, om jeg kan begrunde og forsvare, at uledsagede mindreårige udlændinge behandles forskelligt, afhængig af deres opholdsstatus.

For det første: Det er allerede i dag sådan, at der som det klare udgangspunkt er forskel på udlændinges adgang til ydelser og foranstaltninger afhængig af opholdsstatus. En udlænding med lovligt ophold her i landet har kort sagt

flere rettigheder end udlændingen, der opholder sig her i landet som f.eks. asylansøger eller ligefrem opholder sig ulovligt.

For det andet: Der er ikke tale om, at vi nu sænker betingelserne for, hvornår der kan ske anbringelse. Det er de samme betingelser, der skal være opfyldt, uanset om den på gældendes opholdsgrundlag.

For det tredje: Med lovforslaget sikrer vi en klar og samlet regulering af adgangen til anbringelse af uledsagede mindreårige.

Som nævnt sørger vi nu for, at reglerne om anbringelse tilpasses den særlige situation, som de uledsagede udlændinge befinder sig i.

Jeg mener f.eks. ikke, at det giver mening at have regler, om forældrenes retsstilling, når de uledsagede mindreårige opholder sig her i landet uden deres forældre. Og serviceloven mangler jo – af gode grunde – regler om den personlige repræsentants rolle. Jeg mener, at det er vigtigt at få dette reguleret.

Der er efter min opfattelse f.eks. behov for en klar regulering af den personlige repræsentants rolle. Repræsentanten vil jo som udgangspunkt overtage forældrenes rolle. Men når det f.eks. nævnes, at forældrene kan udelukkes fra en samtale med barnet, betyder det så, at repræsentanten kan udelukkes? Det mener jeg er tvivlsomt, og det vil i hvert fald ikke give mening i alle situationer, da barnet og repræsentanten jo som det klare udgangspunkt ikke er i et modsætningsforhold.

Derfor mener jeg godt, at jeg kan begrunde og forsvare, at der fastsættes forskellige regler om behandlingen af denne type sager. Der er ikke tale om, at vi laver reglerne fuldstændig om, men der er tale om, at vi på nogle punkter tilpasser reglerne til den særlige situation, som uledsagede mindreårige udlændinge befinder sig i.

Jeg mener derfor samlet, at de nye regler gør den kommunale ansattes arbejde nemmere samtidig med, at det styrker den uledsagede mindreårige udlændings retsstilling.

Tak for ordet.